

פרשת חיי שרה

ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה (כג, ב)

חז"ל שואלים - מהיכן בא אברהם? ומתרצים - מעקדת יצחק בא.

גם השאלה וגם התרוץ נראים, לכאורה, קצת תמוהים. מדוע התעוררו חז"ל להקשות על המלה "ויבא"? ומהו הקשר בין עקדת יצחק להספד על שרה, שמתרצים שמעקדת יצחק בא?

ניתן להבין את התשובה על פי דברי הגמרא (מועד קטן כה, ע"ב) המספרת על רבי חנין, שהיה חתניה דבי נשיאה, ולא היו לו בנים. התפלל רבי חנין, ונפקד בבן, אך באותו יום שנולד הבן נפטר רבי חנין. דרש עליו הספדן: "שמחה לתוגה נהפכה, ששון ויגון נדבקו, בעת שמחתו נאנח, בעת חנינתו אבד חנינו" הסביר ה"חתם סופר" על דברי המספיד: שלמה המלך אמר (קהלת ג, ד): "עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד". לכל דבר יש זמן מתאים לו. בא המספיד, ואמר שקשה להגיע לבכי אמיתי, כי השמחה והיגון שלובים כאן יחד.

כאשר מסופר על אברהם אבינו, שבא לספוד לשרה ולבכותה, האות כ' במילה 'לבכתה' הנה קטנה, ודורשים על כך חז"ל, שבכה מעט.

מדוע בכה אברהם רק מעט? מכיון שהיתה לו שמחה גדולה על העקדה, והיא הפריעה לו לבכות כראוי על הצער הגדול.

וזה מה ששואלים חז"ל: "מהיכן בא אברהם", כלומר - מה גרם לו לבכות מעט? התשובה היא: "מעקדת יצחק" - מהשמחה הגדולה על כך שעמד בנסיון, להקריב את בנו על המזבח, שהשמחה הזו היא שגרמה לו לבכות רק מעט.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א